

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Proprietatea și organul oficial al Asoc. instit. financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Inscris sub Nr. 22/1938 la Tribunalul Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1-3

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci, cooperative și întreprinderi Lei 1500.—; pt. particulari Lei 800.—; pentru funcționarii publici și particulari Lei 500.—. În străinătate Lei 2000.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare cm. Lei 20.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Redactor responsabil: **Dr. Mihai Veliclu**

S u m a r u l :

Noul Buget. — Imbunătățirea soartei țăranilor sub Cuza Vodă. — Dela „Solidaritatea”: Contract de împrumut în cont-curent garantat cu gaj de efecte sau acțiuni. — Bursa. — Planul Beveridge.

Noul Buget.

D-l Al. Neagu, fostul ministru al finanțelor, a prezentat Conducătorului Statului raportul cu privire la bugetul Statului pe exercițiul 1944—45. Din el vedem, că alcătuirea bugetului s'a început încă din Decembrie 1943, sub raporturi foarte deosebite de celea de azi, când el trebuia pus în aplicare. De aceea bugetul cel nou reprezintă numai o schemă generală în raport cu bugetul exercițiului 1943—44 și va fi modificat din caz în caz, conform necesităților, ca să corespundă planului de înfăptuire a politicii Statului. Bugetul este compus din două părți: cel civil și cel militar. Sectorul civil cuprinde bugetul ordinar destinat pentru acoperirea cheltuielilor normale; Bugetul special se ocupă de acoperirea cheltuielilor armatei.

Cifra cheltuielilor civile se urcă la 98.1 miliarde Lei, față de 82.9 miliarde din a. 1943—44. Rezultă deci un spor de cheltuieli de Lei 15.2 miliarde.

Sporul acesta însă nu privește vreun compartiment dintre acelea conținute în

bugetul a. 1943—44, deoarece sunt apariții al bugetului în curs. Astfel sunt:

Lei 4 miliarde pentru construcții și întreținerea de drumuri, cheltuieli cari în exercițiul precedent s'au plătit din bugetul armatei.

Lei 3.9 miliarde sunt prevederi necesare pentru unele scadențe rezultate din alimentarea creditelor de războiu.

Lei 2.5 miliarde sunt destinate pentru lichidarea unor resturi de plăți pentru comenzi în străinătate. Diferența reală este deci de numai Lei 4.8 miliarde, adică de 5.2% față de bugetul precedent. Dacă facem o comparație cu creșterea prețurilor și cu sporul salarelor din Septembrie 1943, raportul constată că acest spor e cu mult inferior aceluia.

Înglobarea sporului de 4.8 miliarde în cifra bugetului, fără de a spori mult cifra totală a cheltuielilor civile, este rezultatul unei acțiuni de economie realizate atât la numărul personalului, cât și la alocarea pentru materiale și credite pentru investițiuni. Bugetul astfel prezentat, este expresia prevederilor și posibilităților normale ale țării, anterioare datei de 1 Martie 1944.

Față de desfășurarea evenimentelor în curs, ar urma ca cele mai multe din cheltuielile prevăzute în partea primă a bugetului, să sufere modificări în cursul executării sale. Totuși — spune raportul — acest lucru nu mai este posibil

fără răsturnarea normelor deja fixate. Dar, pentru ca totuși bugetul să fie adaptabil, s'a introdus în legea bugetului o dispoziție care permite ministerului de finanțe să execute bugetul în subdiviziuni lunare, putându-se face modificările necesare conform adaptărilor impuse de situație. Ca normă generală, lichidarea bugetului se va face cu aplicarea celei mai stricte economii, și fără schimbarea structurii generale a cheltuielilor statului. Se face prin aceasta dovada, că forurile conducătoare sunt hotărâte a menține nealterate principiile cari stau la baza organizației de stat și a ordinii financiare. Tot ce va prisosi peste strictul necesar continuității de funcționare al acestui aparat, va fi afectat cheltuielilor interesând apărarea națională.

Ce privește evaluarea venitelor, situația e dată de rezultatele gestiunii espiurate, și de conjunctura lunilor Ianuarie și Februarie 1944. În privința aceasta bugetul arată cifre precise, cari cu toate acestea sunt numai rezultatele unei anumite epoci care evoluiază azi concomitent cu evenimentele în curs. Orice schimbare a evaluărilor nu ar oferi deci o certitudine mai mare decât cea arătată în buget. Fără îndoială că în această lumină, bugetul ar putea avea unele lipsuri cari ies la iveală numai în cursul executării. Ministerul de finanțe elaborează unele măsuri spre a elimina după posibilitate această eventualitate. Din acest motiv nu se propune deocamdată realizarea de noi resurse de venit. S'a amânat tot-

deodată și publicarea decretului de lege referitor la un nou împrumut care ar fi avut de bază materia impozabilă luată în considerare la stabilirea impozitelor directe. Totuși se va pune în aplicare îndată ce desfășurarea evenimentelor va permite o precizare a mijloacelor de realizare.

Suntem în plin războiu, și necesitățile armatei sunt mari. Acestea au fost acoperite și în bugetul actual în mare parte din venitele normale, și numai în cadre modeste se va apela la împrumuturi acordate de Banca Națională.

Bugetul exercițiului în curs, oglindește hotărârea poporului român, să facă față oricărui sacrificiu necesar pentru salvarea existenței sale, ușurând astfel situația guvernului de a face o politică financiară înțeleaptă de economii și realizări.

D-l Ministru de Finanțe sperează că noul buget va contribui la continuarea politicii de frânare a prețurilor, bazat pe existența unor surse de aprovizionări mai mult decât satisfăcătoare.

La compunerea bugetului nu s'au putut evita o serie de măsuri menite să amenajeze regimul impozitelor existente. Astfel evaluarea venitelor din impozite industriale și comerciale s'a făcut cu condiția unei majorări de 20%. Potențialul de producție și contribuție al țării este suficient de mare pentru ca planul economic și financiar al guvernului să fie dus la bun sfârșit.

Dăm mai jos unele cifre generale ale noului buget.

Bugetul Ordinar al Statului pe exercițiul 1944—1945.

Venituri	Evaluări bugetare pe exercițiul 1944/45	Cheltuieli	Credite acordate pe exercițiul 1944/45
Impozite directe	36.600.000.000	Ministerul Finanțelor	43.523.300.000
Impozite indirecte :		Min. Afacerilor Interne	7.525.300.000
A) Vămi	16.160.000.000	Min. Propagandei Naționale	845.000.000
B) Taxe pe alte articole de consumație	20.800.000.000	Ministerul Justiției	3.648.000.000
C) Cifra de afaceri	50.000.000.000	Min. Afacerilor Străine	1.519.400.000
Taxe de timbru și impozitul pe acte și fapte juridice	22.350.000.000	Min. Agric. și Domeniilor	3.139.000.000
Excedentele caselor autonome și direcțiilor generale cu bugete proprii	43.518.000.000	Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale	3.725.000.000
Venituri ordinare administrate de ministere	6.582.000.000	Min. Economiei Naționale	880.700.000
Rămășițe din exerc. închise	3.200.000.000	Subsecret. de Stat al Ap. Arm. și Pop. Civ.	331.000.000
Venituri cu afecțatie specială administrate de ministere	3.060.000.000	Min. Lucr. Publ. și al Com.	9.733.500.000
		Min. Cult. Naț. și al Cultelor	18.314.700.000
		Președ. Cons. de Miniștri	1.363.100.000
		Creanțe din exerc. închise plăt. în num.	463.000.000
		Cheltuieli din venituri cu afect. specială	3.060.000.000
		Total	98.071.000.000
Total	202.270.000.000	(în plus cheltuielile armatei).	E. V.

Schimbări la Ministerul de finanțe și la Banca Națională a României.

D-l ministru de finanțe Neagu și-a dat demisia. În locul lui a fost numit d-l prof. Gheron Netta, care de mai mulți ani conduce cu competență recunoscută Institutul nostru de științe economice.

În locul d-lui Ottulescu care e de mai mult timp suferind, a fost numit în postul de guvernator al Băncii Naționale, d-l Constantin Anghelulescu fost, ministru al economiei naționale.

Cu ocazia introducerii sale în noul său post, d-l profesor Gheron Netta a accentuat înaintea funcționarilor săi, că deja a avut ocazia de a colabora cu ei și speră că și între actualele împrejurări grele, colaborarea va fi încoronată de succes.

Îmbunătățirea soartei țăranilor subț Cuza Vodă.

De Ioan Opris.

Politica de dreptate socială se manifestă intens în zilele noastre.

Reforme și legi noi întăresc principiile, mai de mult admise, de ocrotire socială. Toate acestea însă, se fac fără răscoale și fără amenințări din partea mulțimei nevoțase. Reiese deci, o înțelegere binefăcătoare de dreptate socială, de libertate și egalitate efectivă între clasele sociale.

Cu toate acestea, nu putem încă spune, că elementul social a atins culmea gloriei.

Suntem totuși departe de realizarea unei echitabile distribuții a bunurilor. Tendința de îmbunătățire a condițiilor de viață pentru toți cetățenii unui stat, nu poate fi împlinită atât timp, cât *inegalitatea împărțirii produselor de tot felul nu-i complet înlăturată.*

Cauza tuturor conflictelor sociale constă în existența privilegiilor și distribuția inegală a bunurilor. Privilegiile dominând antichitatea și mai ales în evul mediu și modern vom găsi, în acest îndepărtat timp, origina luptelor de dreptate socială și chiar origina legiilor, a reformelor, sau măcar începuturi de a face reforme de ocrotire socială.

Istoria, din datele pe care le cunoaște, stabilește că, inegalitățile nu au existat dintru început, și atât timp cât echilibrul a fost menținut, popoarele vechi și cetățile lor au strălucit. Când mulțimea a fost supusă suferinței din cauza dezechilibrului, a început decăderea. Cităm cazul Atenei și al Romei din antichitate.

Subț raportul operilor de interes social găsim, după cum vom vedea, că toate, sau aproape toate reformele și legiile actuale au fost puse în discuție înainte cu peste 2000 de ani. Ideile fiind veche, noutatea constă în actualizarea înfăptuirii ei.

Astfel, în secolul al VII-lea a. H. la Chinezi a făcut doctrină principiul: „*grija pentru cei mici este obligația celor mari*“. Tot la Chinezi era

obiceiul ca împăratul să tragă prima brăzdă, când începea lucrul câmpului, dovadă prin aceasta deosebită considerație ce se acorda țăranilor.

Legi dominate de o politică de dreptate socială găsim în Codul Hamurabi care spune: „*cel tare să nu păgubească pe cel slab și spre a conduce cu dreptate pe orfani și văduve*“. Dar legiile Hamurabi se formau în timpul sclavajului care își are originea în neplata datorțiilor la Babiloneni și Ebrei, popoare de rasă semită.

Pe seama sclavilor care plăteau cu muncă datorțiile s'a venit cu legiile ocrotitoare.

Grecii ca și Romani, au avut perioada de înflorire, numai atât timp cât a existat armonia și dreptatea socială a claselor componente.

Privilegiile și inegalitățile de tot felul au dus la reformele sociale cunoscute, pe care le amintim sumar pentru importanța ce prezintă. Astfel avem la Greci legile lui Solon (594 a. H.) care cuprindeau:

- a) ștergerea datorțiilor;
- b) anularea pedepselor de exilare;
- c) restituirea bunurilor confiscate;
- d) redarea libertății sclavilor.

Ceva mai târziu Pisistratos, pentru a veni în ajutorul mulțimei și totodată ca să împiedice exodul populației rurale la orașe, a venit cu o reformă agrară, împărțind pământ țăranilor și a înființat un institut de credit agricol. Deci, în secolul al VI-lea a. H. s'a pus serios problema întăririi bazei statului atenian: țăranimea. Amintim cu titlu numai scurtele lui Platon și Aristotel, care cuprind idei curente de ocrotire socială.

La Romani, întâlnim la anul 367 î. H. prima încercare a lui Liciniu de a ocroti pe plebei și clienți, cetățeni fără drepturi și proprietăți, dar altfel liberi, împotriva clasei patricienilor și mai târziu a aristocraților latifundiați. Încercarea lui Liciniu tindea la:

1. Limitarea proprietății la cel mult 500 jugăre de pământ din teritoriul cucerit;
2. Limitarea numărului vitelor pe gospodărie; și
3. Improprietărea terenurilor libere pe seama săracilor.

Încercarea lui Liciniu n'a reușit.

Abia după 200 ani, la anul 133 î. H. Tibertu Grachus a realizat o reformă în sensul încercării anterioare. Reușita lui Tibertu Grachus se datorește faptului că acesta a câștigat simpatia proletariatului și astfel a reușit să intimideze pe patricieni.

Ideea ce se pune era de a se da posibilitate de muncă și trai săracilor, de a li se da pământ și cămin.

Legea lui Tibertu Grachus limita proprietatea patricienilor la 120 ha, restul pământului fiind împărțit proletarilor șomeri. De altă parte s'au prevăzut fonduri pentru reconstruirea gospodăriilor mici la țară și înzestrarea acestora cu inventar agricol.

Pentru evidențierea stării reale a prolețarilor din acel timp., cităm un fragment dintr'o cuvântare a lui Tiberiu Grachus: „*Animalele sălbatice au adăpostul lor, iar soldații romani numai aerul și lumina. Soldații romani n'au casă, n'au loc nici pentru mormânt, ei luptă și mor pentru a câștiga alții, ei nu au nicio brazdă proprietatea lor*“.

După un an Tiberiu Grachus a fost ucis și reforma anulată. Patricenții s'au dovedit a fi tari.

După 10 ani Catus Grachus luând conducerea, a consolidat reformele fratelui său, în condiții mai bune. N'a putut rezista patricenților, celor cari, după 3 ani l-au ucis anulând și de data aceasta reformele de ocrotirea săracilor.

Se citează și încercarea de mai târziu a lui Iuliu Cezar care a împroprietărit 150 mil familii de veterani. — Și acesta a fost ucis.

Ajungem în evul mediu a cărui element caracteristic îl formează sistemul feudalist și nobilii vasali. — În acest răstimp întâlnim țărani liberi, țărani tobagi și sclavi.

Evul mediu din punct de vedere al operilor sociale a însemnat o lungă pauză, în care inegalitățile și privilegiile ajunseseră insuportabile.

Vechile concepții de dreptate socială au apărut abia după revoluția franceză. Natural, conștiința multimei fiind după 1789 alta, s'a putut înregistra înfăptuirea de ocrotire socială solide și de lungă durată.

După această introducere destul de lungă, dar care este atât de intim legată de subiectul nostru, vom trece la analiza stărilor dela noi.

În cursul Istoriei, Românii erau un popor de agricultori și de crescători de vite, în majoritate țărani proprietari de pământ și oameni liberi.

Boerimea, în forma ei dela origină, nu exercita nicio îngrădire proprietății țărănești și nici libertății țărănilor.

Rolul boerimei era limitat la conducerea politică, administrativă și militară. Și aceste privilegii de conducere urmau luptele duse de boieri.

Caracteristica întâlnită aici este armonia și dreptatea socială între clasele de Români.

După expansiunile statelor și cuceririlor de pământ au apărut, la început, coloniștii, cari ulterior au devenit clăcași, tobagi și șerbi. Toți aceștia erau exploatați de boieri. Dar sarcinile fiscale și militare le suportă țărani liberi.

Atât timp cât sarcina fiscală ca și pretențiile boierilor erau suportabile, echilibrul economic a putut fi menținut.

Când Principatele Române au ajuns sub dominația Imperiului Otoman, sarcina fiscală a sporit și era cu atât mai insuportabilă cu cât privilegiul s'a menținut pentru boieri și cler, cari nu plăteau impozite și erau scutiți de orice obligațiuni în natură.

Ruina țăranilor liberi nefiind evitată, aceștia treceau de bună voie la boieri sau la mănăstiri, drept clăcași, scutiți la început de prestațiuni. În felul acesta țărani liberi au pus la dispoziția boierilor sau a mănăstirilor, de o parte libertatea lor, iar de altă parte proprietatea ce o aveau.

Dar transformarea țăranilor liberi în clăcași sau tobagi, s'a făcut și prin abuz. Boierimea fiind clasa conducătoare a exercitat prestuni crescânde asupra țăranilor rămași liberi pe umerii cărora apăsau sarcinile cele mai grele.

S'au înregistrat cazuri când țărani s'au judecat ani de zile cu boierii, sau mănăstirile cari, prin abuz, luându-și dreptul de proprietate au preluat țăranilor clacă și dijma. Această rezistență înaltă pe țărani liberi.

În secolul al XVII și XVIII-lea s'au pus dări și pe clăcași și pe tobagi.

Înăsprirea fiscalității este cauzată:

a) de Imperiul otoman care pretindea tot mai mult tribut Principatelor Române;

b) dar și de dorința de îmbogățire și petrecere a boierilor. — Strictețea necesară existenței celei mai mizerabile a tobagilor și clăcașilor a fost atacat de fiscalitate.

Când dijma, claca și corvezile deveniseră de nesuportat, în secolul al XVIII-lea, s'au găsit domni cari au venit cu măsuri de ocrotire, înțelepte, de altfel, la noi, măsuri prin cari se fixa numărul zilelor de clacă și proporția dijmei.

Regulamentul Organic la 1832, stabilea în mod uniform claca și dijma. Regulamentul Organic, nu a reușit ocrotirea săracilor, deoarece păcătuia prin acordarea dreptului de proprietate absolut, numai boierilor și mănăstirilor. Starea tobagilor devenea astfel tot mai grea.

Alte state ne luaseră înainte cu reformele sociale.

La 1785 se desființează tobagia în Transilvania, printr'un decret dat de împărat, iar la 1790 avem *urbarium* lui Leopold II-lea care reglementează raporturile dintre tobagi și boieri.

De ambele părți aleinelului carpatic, țărani români, *stăpânii de fapt* de totdeauna ai pământului, duceau traia greu. Se întâmplă însă că ideile revoluției dela 1789 să fie cunoscute la noi și astfel țărănimia română devine conștientă de drepturile ce-i sunt rezervate dela natură. În-

galițășilor li se răspund cu răscoalele țărăntilor dela 1794 și 1848.

Privilegiile încă se mențin și boierimea în Principate e puternică.

Curentul idellor libere din apus a cretat și la noi un curent puternic de emancipare a țărăntului român.

(Va urma).

Dela „Solidaritatea“.

Contract de împrumut în cont-curent garantat cu gaj de efecte sau acțiuni.

Intre subscrișii :

..... Institut de credit și de economii, reprezentată prin d-nul (Mon. Of. Nr.), eu sediul în strada Nr. pe de o parte în calitate de creditoare și D. domiciliat în strada Nr. de altă parte în calitate de debitor, a intervenit următorul contract :

1. Subscrișii declarăm, că Institut de credit și de economii, ne-a deschis după cererea noastră un credit în cont-curent până la concurența sumei de Lei adică Lei

2. Pentru o sumă egală cu soldul debitor al contului nostru, subsemnașii debitori ne obligăm a libera băncii creditoare la cererea și alegerea sa, bilete la ordin cu scadența indicată de bancă :

a) Fie emise de noi singuri sau solidar cu alte persoane direct la ordinul băncii creditoare ;

b) Fie emise de noi sau altă persoană cu girul acceptate de banca creditoare, purtând ultimul gir în ordinul băncii, sau emise de noi la ordinul băncii creditoare și avalizate de o terță persoană acceptată de bancă. Ne obligăm a reține aceste bilete la ordin la cererea băncii creditoare cât timp va funcționa contul.

Banca este autorizată a sconta aceste bilete la ordin atât în Țară, cât și în străinătate.

3. Pe timpul duratei acestui contract și până la deplina achitare, subsemnașii debitori declarăm

că primim pentru întregul nostru cont-curent următoarele condițiuni :

a) La sumele debitate în cont-curent, va curge o dobândă de % (.....) pe an, socotită trimestrial și plătită în termen de 15 zile dela fiecare închidere trimestrială a contului.

Banca creditoare are dreptul de a sporti dobânda în limitele legale. Sportirea se va comuna de către bancă printr'o scrisoare recomandată.

Dobânda stabilită va curge în cont și în caz de denunțarea lui, până la completa achitare a băncii creditoare. Aceasta prin derogare și la dispozițiunile art. 581 din Pr. civ. ;

b) Cu orice sume datorate de noi sub orice titlu sau formă ca : bilete la ordin, acreditive, spese de telegrame, de încasare, comisioane, onorar de avocat pentru redactarea actului, cheltuieli de protest, de urmărire, timbre, asigurare etc. sau cheltuieli de bancă cu ocazia contului-curent, banca creditoare este autorizată a debita contul nostru curent, toate aceste sume purtând aceeași dobândă ca și sumele avansate și debitate în baza contului-curent.

Dacă cheltutala va fi făcută de către banca creditoare în preo monetă străină, convenim de pe acum, că banca creditoare va fi în drept a transforma acea monetă în Lei, la cursul zilei și să debiteze contul-curent, înștiințându-ne prin scrisoare, noi considerând aceste sume ca făcând parte din contul nostru curent ;

c) Contractul de credit în cont-curent, încheindu-se între părți fără termen, banca creditoare are dreptul să ne retragă creditul, conform art. 373 Cod. com. denunțând contul oricând va voi. Retragera creditului ni se va comunica de către banca creditoare prin scrisoare recomandată, expediată cu zile mai înainte. Banca creditoare are de asemenea dreptul să ne reducă creditul sau să-l limiteze, aceasta prin simplul refuz de a ne mai face vreun avans sau onora orice fel de dispozițiuni prin debitul contului până la concurența creditului deschis ;

d) Pentru orice garanții sau acreditări ce se vor da de banca creditoare pentru noi, banca creditoare va putea bloca sumele corespunzătoare din creditul acordat (din cont), debitorile cu contravaloarea garanțiilor sau acreditivelor făcându-se fie în momentul liberării garanțiilor sau acreditivelor, sau cu ocazia și pe măsura plăților efectuate în contul lor după cum banca creditoare va crede de cuviință.

În cazul când contul-curent va deveni exigibil, fie prin denunțare, fie din orice altă cauză, banca creditoare ne va debita, dacă debitarea nu s'a făcut în momentul liberării garanțiilor sau acreditivelor și este autorizată a ne urmări pentru sumele garantate sau acreditate chiar înainte de expirarea termenelor garanțiilor sau acreditărilor, sau de efectuarea oricărei plăți în contul lor, fără ca noi să putem ridica vreo excepțiune, întru cât garanțiile și acreditările eliberate de banca creditoare fac parte integrantă din contul-curent, fiind acoperite de aceleași garanții și urmând aceeași soartă;

e) În cazul când contul nostru curent va fi depășit, adică dacă noi vom figura în registrele băncii creditoare datorți cu o sumă mai mare decât creditul acordat, depășirea provenită fie din cheltuitul ca cele de mai sus enumerate la lit. b), fie din avansări făcute nouă de banca creditoare, peste limita creditului fixat prin prezentul contract, recunoaștem aceste sume ce depășesc creditul nostru ca făcând parte integrantă din contul-curent, având aceleași privilegii și garanții și purtând aceleași dobânzi ca și sumele, figurând în debitul contului nostru curent în baza creditului acordat nouă de către banca creditoare;

f) Plata sumelor datorate din contul-curent ne obligăm a o efectua la casa băncii creditoare din cunoscută nouă;

g) Contul-curent se va încheia la
. iar de act înainte din trei în trei luni. Extrasele de cont trimestriale ni se vor trimite recomandat spre a le verifica și confirma. Ne obligăm ca în termen de 15 zile dela expedirea extraselor să arătăm băncii creditoare prin scrisoare recomandat, punctele asupra cărora nu suntem de acord. Nearătarea acestor puncte în timpul arătat mai sus, sau continuarea contului-curent, constituie o acceptare și definitivă confirmare a extrasului de cont-curent înlocuind și trimis nouă de banca creditoare;

h) Soldul acestui cont-curent îl primim așa cum va rezulta din registrele băncii creditoare și-l recunoaștem ca cert, lichid, exigibil și definitiv, banca creditoare nefiind obligată a cere lichidarea contului pe cale judecătorească, acest act împreună cu extrasul contului legalizat va face proba deplină și nediscutabilă pentru constatarea sumelor ce vom datora băncii creditoare și va avea pentru noi puterea unei sentințe definitive și executorii;

i) Creanța băncii creditoare, este stipulată indivizibilă în acest sens că ea poate fi cerută

în întregul ei și numai dela unul singur din moștenitorii noștri, dacă așa ar conveni băncii creditoare;

j) Banca urmând a onora din ordinul și în contul nostru dispozițiuni de plată, trate, cecuri, plăți documentare etc., consecințele derivând din eventuale erori sau falsuri a unor asemenea documente, ne privesc pe noi debitorii.

4. Pentru garantarea capitalului împrumutat, a dobânzilor calculate până la efectivă achitare, a cheltuielilor de proces și executare și a onorariului de avocat mai jos convenit, subscriștii debitori declarăm că am predat băncii creditoare acțiunile, efectele de stat, valorile mai jos specificate, care declarăm că sunt proprietatea noastră și servesc drept gaj comercial pentru acest împrumut precum și pentru alte credite ce am avea și vom avea la banca creditoare până la completa lor achitare.

.
.
.
.
.
.
.
.
.
.
.
.

5. Acțiunile, efectele de stat, valorile de mai sus pot fi înlocuite cu constituământul băncii creditoare cu alte valori, acțiuni sau efecte de stat, fără a constitui această substituție o noiațiune.

6. Banca creditoare este în drept a nu elibera gajul specificat mai sus, până când subsemnații debitori vom avea vreo datorite directă sau indirectă la creditoarea noastră, indiferent dacă aceste datorii sunt mai mari sau mai mici decât suma pentru care s'a constituit gajul.

7. În cazul când din orice motive valoarea obiectelor constituite în gaj, ar scădea mai înainte de achitarea împrumutului, banca creditoare este îndreptățită a pretinde un adaus de amanet pentru completarea valorii gajului, iar dacă subsemnații nu ne vom conforma acestei obligațiuni în termen de 15 zile dela data notificării, creditul este scadent imediat fără orice altă somațiune, fiind banca creditoare în drept a urmări gajul conform punctului din prezentul act.

8. Toate operațiunile de încasarea cupoanelor exigibile dela acțiunile și titlurile aflate în depozit sau încasarea titlurilor este la sorți sunt facultative, nu obligatorii pentru banca creditoare. Ele se vor putea încasa de banca creditoare fără de a fi nevole de vreo prealabilă autorizare a noastră. Banca creditoare are dreptul, nu însă și obligațiunea de a prezenta acțiunile gajate în vederea adunărilor generale, sau a exercita dreptul de opțiune cu ocaziunea noilor emisiuni, mai departe în vederea eventualelor stampilări, sau cu ocaziunea eventualei reduceri în capitalul social. Acțiunile și titlurile noui obținute sub orice formă, vor servi drept gaj comercial la acest împrumut în aceleași condițiuni ca și acțiunile sau titlurile inițiale din care au provenit.

Pentru îndeplinirea operațiunilor de mai sus, sau oricăror altele, banca creditoare este în drept a face orice act sau orice formalitate în numele nostru, încasând sau plătind orice sumă sau orice taxe care se va scădea sau se va adăuga la suma împrumutată.

Pentru toate operațiunile de mai sus ce ar executa banca creditoare pentru contul nostru, ea este în drept a socoti comisioanele, taxele și onorariile obișnuite debitându-ne în cont.

9. Executarea operațiunilor arătate la punctul 8, fiind facultative pentru banca creditoare, aceasta din urmă cu derogare la dispozițiile art. 481 Cod. com. nu este responsabilă pentru faptul de a fi omis să execute vreuna din acele operațiuni, chiar dacă prin această subsemnății debitorii am încerca o pagubă materială.

10. Toate sumele datorate pe baza acestui act se vor achita la sediul băncii creditoare.

11. În caz de început de executare a prezentului act fie prin vânzarea gajului, fie asupra altei averi mobile sau imobile, subsemnății debitorii ne obligăm a achita în afară de spesele stabilite judecătorește d-lui avocat delegat de banca creditoare cu executarea, un onorar de avocat în suma de Lei asupra căreia recunoaștem că nu vom putea face nicio discuțiune.

12. Orice sumă primită de banca creditoare va fi imputată în primul rând asupra dobânzilor datorite, apoi asupra cheltuielilor și onorariului de avocat convenit, numai după acoperirea acestora asupra capitalului.

13. În caz de neîndeplinirea oricăreia din obligațiunile luate prin prezentul contract de împrumut precum și în cazul când s'ar face contra subsemnățiilor debitorii un început de executare sau s'ar cere faliment contra noastră, prezentul

act devine imediat exigibil și banca creditoare va putea — fără somațiuni sau punere în întârziere — vinde gajul potrivit dispozițiilor Codului de comerț: fie prin Corpul Portăreilor, fie prin Sindicatul, sau printr'un mijlocilor oficial dela Bursa cea mai apropiată, fie printr'un notar public.

În același timp banca creditoare ne va putea urmări concomitent sau succesiv cu urmărirea gajului și în orice altă avere a noastră, mobilă și imobilă pentru despăgubirea sa cu toate sumele ce-i datorăm, conform contractului de față.

14. Nicio modificare sau renunțare la drepturile băncii creditoare nu poate fi invocată decât dacă ar fi specificată în mod expres într'un act autentic emanând dela banca creditoare, care să specifice o atare renunțare, orice îngăduință acordată de banca creditoare neputând fi considerată ca o renunțare la drepturile creditoare rezultând din prezentul act.

15. Îndatoririle ce ne-am luat prin prezentul act neoperând novațiuni față cu obligațiunea cambială, banca creditoare este în drept a pune în executare și biletele la ordin susarătate, cumulativ sau succesiv cu urmărirea făcută în virtutea prezentului contract și în ordinea în care va voi banca creditoare, până la despăgubirea ei completă — pe oricare din aceste căi — de toate sumele datorite, capital, dobânzi, cheltuieli, eventuale daune interese și onorariul de avocat convenit mai sus.

16. Orice cheltuieli de taxe, timbre etc. pentru redactarea acestui act, precum și cheltuielile toate cu administrarea acțiunilor, titlurilor de Stat, valorilor date în gaj, cu notificarea lor la societate și încasarea cupoanelor și orice alte cheltuieli de orice natură privesc pe subsemnății debitorii.

17. Pentru corespondență și pentru îndeplinirea actelor procedurale în caz de proces și executare, subsemnății debitorii facem alegere de domiciliu în comuna strada Nr.

18. Pentru executarea prezentului act, cât și pentru judecarea oricăror litigii ce ar rezulta din acest act, părțile contractante aleg competența exclusivă a Tribunalului

19. Subscrișiți
lucrând în numele și pentru
Institut decredit și de economii,
. declarăm că am
deschis un credit în cont-curent până la concu-
rența sumei de Lei adică
Lei D.
în condițiile de mai sus.

Făcut astăzi, în
la redactat în două exemplare
originale, unul pentru creditoare și altul pentru
debitori.

[Debitorii vor scrie cu mâna „Bun și aprobat
pentru suma de Lei adică
Lei” (semnătura).]

Bursa.

Evenimentele prin care trecem au imprimat
îstregii piețe acalmie și precauțiune. În conse-
cinență băncile cenzurează mai sever cererile de
credite noi, și acumulează fonduri ușor lichida-
bile. De altă parte mulți detentori de capitaluri,
neputând investi imediat banii lichizi, îi plasează
la bănci în formă de depuneri la vedere. Depu-
nerile spre fructificare arată astfel creșteri con-
stante.

Plasamentele în imobile și ipotece sunt mai
greoale dar arată un ritm normal. În schimb hâr-
țile de valoare, chiar și cele de primă calitate,
află cu greu plasamente, cu toată siguranța și
rentabilitatea lor. Rentele de stat sunt dintre
toate efectele cele mai susținute.

Deoarece în urma urcării prețurilor mărfu-
rilor din străinătate, importatorii nu sunt totdea-
una în situația să acopere integral cumpărătu-
rile, se preconizează în cercurile interesate în-
ființarea unui mare institut de credit în special
pentru import. La fondarea acestui institut ar par-
ticipa atât Statul cât și Banca Națională. Fondu-
rile adunate astfel, ar înlesni importuri masive
de mărfuri.

Din tabloul comparativ de mai jos se poate
vedea tendința de mișcare a unor valori mai
mult negociate.

	Cursul dela 30 Martie 1944.	Cursul dela 11 Ianuarie 1944.
Renta înzestrărit mic	Lei 61.—	61.75
„ „ „ „ mare	65.—	74.—
Impr. Reîntregirei	58.—	64.—
B. N. R.	11.000.—	12.500.—
Bca Românească vechi	700.—	900.—
„ „ „ „ put	720.—	910.—
Banca de Credit Rom.	460.—	470.—
„ Com. Română	590.—	600.—
Banca Com. Ital. și Română	540.—	610.—

Creditul Industrial	1.125 —	1.100 —
„Albina“ — Sibiu	625 —	650 —
Bca de Sc. a Rom. vechi	460 —	520 —
Astra Română	3.475 —	3.000 —
Steaua Română	1.300 —	1.350 —
Creditul Minter	670 —	980 —
I. R. D. P.	285 —	400 —
„Mica“	820 —	980 —
Gaz Metan	3.100 —	2.850 —
„Reșița“	875 —	1.040 —
Generala	3.100 —	3.200 —
S. R. D.	1.550 —	2.075 —
S. T. B. optate	1.400 —	1.850 —
S. T. B. put	1.350 —	1.700 —
Telefoane optate	1.525 —	2.000 —
Radio optate	700 —	850 —
Radio put	620 —	800 —
„Letea“	650 —	980 —
Cartea Românească	725 —	1.200 —
Nitrogen optate	760 —	1.250 —

E. V.

Planul Beveridge.

În cadrul Institutului de cercetări economice
„Profesor Dirlig N. Madgearu“, d-l M. A. Lupu a
făcut o comunicare despre „Planul Beveridge“.

Conferențiarul a arătat că problema planifi-
cării pieței economice și sociale, abordată atât
teoretic cât și practic încă dinaintea actualului
războiu, a devenit preocuparea guvernelor din
aproape toate statele lumii. Între aceste preocu-
pări trebuie plasată și însărcinarea dată de gu-
vernul englez profesorului Sir William Beveridge,
de a întocmi un plan de securitate socială pentru
perioada postbelică.

Planul Beveridge pornește dela constatarea
făcută în urma anchetelor întreprinse, și anume
că mai mult de jumătate din populația Marii
Britanii nu câștigă minimul de existență, din care
cauză există o stare de miserie cu tendința să
se agraveze. De aceea planul își propune drept
scop liberarea poporului de această miserie.

La baza planului stau trei principii: 1. re-
nunțarea la tradiție și folosirea experienței numai
în măsura în care servește scopul planului; 2. asig-
urarea socială pe care se sprijină planul este
numai o parte dintre mijloacele necesare obțin-
erii securității sociale a cărei obținere cere
odată cu îndepărtarea miseriei și îndepărtarea
boalei, ignoranței, murdăriei și trândăviei; 3. se-
curitatea socială se realizează prin colaborarea
dintre stat și indivi'd, statul garantând executarea
planului dar și individualitatea și inițiativa cetă-
șenilor.

Metodele de care se folosește planul sunt:
asigurarea socială obligatorie, asigurarea socială
facultativă și asistența socială, cum și suplimentul
pentru copii și serviciul de sănătate socială pus
la dispoziție tuturor cetățenilor.

Guvernul englez și-a însușit numai în parte
planul Beveridge amânând legislația pentru mai
târziu, odată cu planul de reconstrucție.

„UNIVERSUS“.